

René Heupink uit Overdinkel vertelt over zijn bijzondere band met verscheurd Afrikaans land

'Liberia is als een virus dat je nooit kwijtraakt'

Hij appt met de president zoals vrienden dat doen. Al ruim vijftien jaar beheerst Liberia het leven van René Heupink (63). Binnenkort pakt hij weer het vliegtuig om hulp te verlenen aan het door oorlog verscheurde Afrikaanse land.

TEUN STAAL

Het is woensdag aan het begin van de middag. In het hoekwinkeltje Mainstreet 207 aan de Hoofdstraat in Overdinkel is het een drukte van belang. De bezoekers, vooral vrouwen, snuffelen in het kleine pand tussen de tweedehandsspullen. Van gebruikte kleding tot voetbalschoenen die er als nieuw uitzien: de goederen wisselen vlot van eigenaar.

Commercieel is deze winkel niet. Het heeft een rechtstreekse link met de bezigheden van Heupink, van huis uit bouwvakker, in Liberia. „Alles wat hier wordt verdiend, gaat naar de projecten met ziekenhuizen en scholen waar we in Liberia mee bezig zijn”, zegt de inwoner van Overdinkel.

Hij poseert tussen de kledingrekken om zijn missie in beeld te laten brengen: de jarenlange inzet voor het land, dat hem ooit eerde met een presidentiële onderscheiding.

Een handige jongen

René Heupink (Losser, 1962) is goed met zijn handen. Als prille tiener werkt hij als metselaar. Hij is zeventien jaar in dienst bij een aannemer. Dankzij zijn ervaring en vaardigheden belandt hij in het middelbaar beroepsonderwijs. Daar brengt hij nieuwe metselaars, stukkadoors, tegelzeters, timmerlieden en andere vaklieden in spe de fijne kneepjes van het bouwvak bij. 'Docent bouwkunde ROC van Twente' vermeldt zijn visitekaartje.

Dan volgt een dag met grote gevolgen. Het is 2009. Op een plein bij het ROC van Twente in Almelo ontwaart hij vier containers.

„Ik had geen idee waarom die dingen daar stonden en ben maar eens gaan informeren. De containers waren bestemd voor Liberia en er zaten hulpgoederen in. Maar daar bleef het niet bij: ze vroegen me of ik het transport naar Liberia wilde begeleiden.”

Die vraag gaf een ingrijpende wending aan

René Heupink in Mainstreet 207, de winkel in tweedehandsspullen. Op de achtergrond echtgenote Belinda.

FOTORIKKERT HARINK

zijn leven. „Liberia... het zei me niets. Ja, als ik naar het journaal keek, was Liberia regelmatig in het nieuws. Dan zag je weer een reportage over mensen die elkaar de kop insloegen. Het was te gruwelijk voor woorden, dacht ik.”

„Maar goed, ik ben gegaan. En kwam terecht in een land waar de oorlog overal zichtbaar was. Als je van A naar B reed, kwam je wegen tegen met verkeersborden vol kogelgaten.”

Hij werd actief voor NetLib (Netherlands-Liberia), een hulporganisatie die zich inzet voor de ontwikkeling van het door burgeroorlogen geteisterde West-Afrikaanse land. De organisatie is opgezet door Abdullah Kamara, een vluchteling die jarenlang in Almelo woonde. Hij wist Heupink en streekgenoot Joop Savenije te winnen voor het werk van NetLib.

„Abdullah voelde in Nederland de drive iets te doen voor zijn vaderland. Het kan gaan om de bouw van een school, maar ook een ziekenhuis of het schenken van een gebruikte ambulance die daar nog goed van pas kan komen.”

Abdullah Kamara is inmiddels definitief teruggekeerd naar zijn geboorteland. Daar is Heupink, na meer dan vijftien jaar op en neer

reizen, inmiddels kind aan huis. Vooral in de hoofdstad Monrovia kent hij elke straatsteen. Hij bezoekt Liberia jaarlijks drie tot vier keer en heeft zijn hart verpand aan het land.

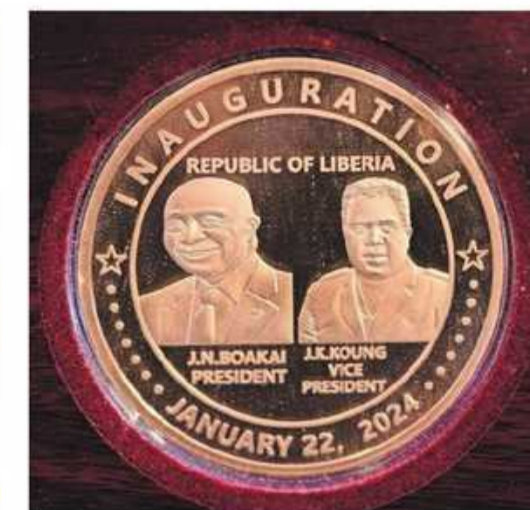
Virus waar je niet vanaf komt

„Dat gebeurde al meteen de eerste keer. Overal in Liberia zie je wat het oorlogsgeweld heeft aangericht. Maar ondanks al die gruwelijkheid bezorgt het land je een virus waar je niet meer vanaf komt. De mensen zijn er op zoek naar een beetje toekomst in hun leven – die wil je gewoon helpen. Dat gevoel heb ik heel sterk.”

Hij verkeert in de gelukkige positie dat hij jaarlijks naar Liberia kan afreizen. „We hebben het huis hier vrij, daarnaast heb ik een goede baan bij het ROC van Twente. Belinda, mijn echtgenote, en ik kunnen het ons veroorloven om de opbrengst van Mainstreet 207 naar Liberia te laten gaan. We hebben het goed.”

Toch is alle hulp voor NetLib welkom, zegt hij. „Je mag de naam van de website er best even bij zetten.”

Binnenkort, in het voorjaar, pakt hij met een paar metgezellen weer het vliegtuig. Heupink

De tegel die René Heupink cadeau kreeg na de installatie van Joseph Boakai als president van Liberia. FOTORIKKERT HARINK

Liberia werk. En werk betekent eten. Het geeft ze uitzicht op een goede toekomst.”

„In Nederland is het een heel ander verhaal. Hier is de mentaliteit anders, jongeren zijn vaak veel minder gemotiveerd. Ze gaan naar school omdat het moet, de goedwillenden uitgezonderd. Met te laat komen hebben de meesten geen probleem. Als je daar een opmerking over maakt, dan krijg je te horen: 'Je mag blij zijn dat ik er ben'. Dat moest ik vroeger eens tegen mijn baas zeggen... Dat soort dingen maak ik in Liberia ook echt niet mee.”

Reis nummer 59

Hij telt het aantal reizen dat hij maakte. Heupink komt uit op 59, inclusief de trip dit voorjaar. Twee keer, in 2014, moest hij overslaan omdat het voortwoekerende ebolavirus een verblijf van anderhalf tot twee weken te risicovol maakte.

Door zijn toedoen verzezen ziekenhuizen en scholen – kant-en-klaar of zelfgebouwd – en verhuisden pontons als drijvende bruggen naar West-Afrika. Die pontons voorkwamen dat mensen verdronken bij het oversteken van rivieren, een tragedie die zich meer dan eens voerde.

Heupink heeft Liberia door en door leren kennen. Hij noemt de corruptie een aanhoudend probleem. „Dat blijft een punt van zorg.” Hij is blij met de 81-jarige Joseph Boakai als president. Met de huidige regeringsleider onderhoudt hij een bijna vriendschappelijke band.

Niet zonder trots laat Heupink een tegel zien die Boakai hem in 2024 cadeau deed bij diens installatie als president. „De eerste die hij uitdeelde, kreeg ik, als dank voor wat ik hier heb gedaan. Boakai heeft het beste met het land voor; het is een eerlijk en rechtschapen man. Als ik hem nodig heb, app ik. Niet met 'ha Joseph', maar met 'Mister president'. Het is geen ouwe-jongens-krentenbrood.”

Niet over alle presidenten die hij meemaakte, is Heupink even positief. Als George Weah, de oud-voetbalprof van AC Milan en regeringsleider tussen 2018 en 2024, ter sprake komt, zegt hij: „Weah was een president die veel belooft. Er zouden voetbalscholen en stadions komen en hij zou de infrastructuur flink onder handen laten nemen. Maar er is niet veel terechtgekomen.”

René Heupink blijft zich nog lang inzetten voor Liberia, als het aan hem ligt. „Ik word over niet al te lange tijd 64, dus aan mijn tijd bij het ROC van Twente komt op een gegeven moment een einde. Maar blijf ik gezond, dan kan ik het werk voor Liberia en NetLib nog tijden doen.”

Op het journaal was het land vaak in het nieuws: dat ze elkaar de koppen insloegen

zal er bekijken hoe een flinke partij afgeschreven ziekenhuiskleding van Medisch Spectrum Twente een tweede leven krijgt in de ziekenhuizen.

„Die tweedehands spullen van MST zijn een mooi voorbeeld”, zegt Heupink. Hij doelt op ruim vijftig dozen met doktersjassen en verpleegkleding die hij recent liet vershippen naar West-Afrika.

„Mijn neef werkt bij MST en belde me.” Het familielid is oud-voetballer Ben Weber van FC Twente, die hem de ziekenhuisuitrusting aanbod. „Het leek hem zonde om al die spullen weg te gooien. En dat is het natuurlijk ook. In Liberia kunnen ze de kleding nog prima gebruiken.”

Leergierig en gemotiveerd

Hij is blij te kunnen helpen. Heupink noemt de Liberianen die hij onder zijn hoede heeft tijdens zijn verblijf in het land 'leergierig en gemotiveerd'. Gek is dat niet, al vormt het volgens Heupink wel een wereld van verschil met wat hij in Nederland gewend is.

„Het is heel simpel. Een diploma betekent in